

Od redakcji

Aktualny numer biblijnego periodyku opolskiego środowiska teologicznego wymaga kilku uwag wprowadzających, ważnych dla owocniejszej lektury zamieszczonych w nim artykułów. W pierwszej części zamieszczamy studia nad retoryką hebrajską, pragnąc kontynuować publikacje badań nad tekstami biblijnymi na podstawie retoryki semickiej. Dotychczasowe przyczynki spotkały się z dobrym przyjęciem i rosnącym zainteresowaniem biblistów w kraju i za granicą.

W obecnej publikacji prezentujemy najpierw wyniki badań nad Starym Testamentem, konkretnie: nad strukturą tekstu prorockiego 34. rozdziału Księgi Ezechiela, w którym pojawia się metafora pasterza, ukazana w radykalnym kontraście pomiędzy niegodziwymi pasterzami a Dobrym Pasterzem, którym jest sam Bóg. Autorem tego artykułu jest dr Jerzy Bosowski, który już od kilku lat w swoich badaniach naukowych czynnie uczestniczy w pracach międzynarodowych seminariów nad retoryką semicką. Należy zauważyć, że zaproponowana struktura retoryczna Ez 34 należy do pionierskich w obszarze badań tą metodą nad Księgą Ezechiela.

Kolejnym przyczynkiem w tym dziale, tym razem z Nowego Testamentu, jest artykuł ks. mgr. Dawida Kontnego na temat Janowego opowiadania o wskrzeszeniu Łazarza (J 11,1-46). Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że w pracach nad wydobyciem kompozycji z tego rozdziału Ewangelii autor potwierdził zasadniczą przydatność zastosowanej metody analizy retorycznej dla zrozumienia głębi przesłania tekstu na bazie semickiego sposobu komunikacji. Podobnie jak w przypadku wcześniej omawianego tekstu ze Starego Testamentu, także w przypadku nowotestamentalnego studium metodą retoryczną należy podkreślić oryginalność ujęcia i nowatorstwo jej zastosowania na gruncie polskojęzycznym.

W dziale poświęconym pracom, które powstały na bazie innych metod egzegetycznych, zamieszczamy artykuł w języku niemieckim autorstwa ks. diakona mgr. Marka Dzionego: „Das Problem der Gerechtigkeit bei Protojesaja. Eine kognitiv-exegetische

Analyse” („Problem sprawiedliwości u Proto-Izajasza. Analiza kognitywno-egzegetyczna”). Jak zaznacza sam autor w zamieszczonym streszczeniu: „W badaniach zastosowano metodę metafory konceptualnej w definicji podanej przez Georga Lakoffa i Marka Johnsona. Jako metoda kognitywna daje możliwość synchronicznego badania tekstu, pozwalając wnikać w myślenie ludzi z czasu powstania dzieła”. To mało znane w Polsce podejście z obszaru językoznawstwa przedstawia określone ograniczenia, ale też otwiera nowe możliwości interpretacji tekstu, na które autor zwraca uwagę.

O wiele szerszą perspektywę, która obejmuje księgi zarówno Starego, jak i Nowego Testamentu, oferuje artykuł dr. hab. inż. Mirosława Ruckiego, prof. UTH (Radom) i mgr. Karola Szymańskiego (Poznań), zatytułowany: „Sąd Boży w Biblii jako pozytywne wyczekiwane doświadczenie”. Autorzy proponują całościowe spojrzenie na istotną rzeczywistość, jaką jest osądzenie przez Boga ludzkiej aktywności. Interesującym aspektem prezentowanego artykułu jest jednak ukazanie sądu jako pozytywnego wyczekiwanego ze strony człowieka doświadczenia.

W ten nurt całościowego, teologicznego spojrzenia na tekst natchniony wpisuje się przyczynek dr. Dominika T. Tomczyka: „Rudolfa Bultmanna koncepcja kerygmatu pierwotnego Kościoła a pojęcie τὸ κήρυγμα w Nowym Testamencie”. Autor w pierwszej części artykułu podjął się analizy koncepcji kerygmatu pierwotnego Kościoła, którą zaprezentował w swych dziełach Rudolf Bultmann. Następnie, w drugiej części artykułu, przedstawił występowanie pojęcia τὸ κήρυγμα w Nowym Testamencie, zwłaszcza w literaturze epistolarnej. Na podstawie tego zestawienia, doceniając wkład niemieckiego egzegety, krytycznie ocenił jego koncepcję kerygmatu, ukazując konieczność całościowej wizji pomiędzy „Jezusem historii” a „Chrystusem wiary”.

W nurcie teologicznego spojrzenia pozostaje artykuł dr. Paolo Cocco: „L'insegnamento dell'Apostolo Paolo sui carismi in alcuni Documenti di Dialogo Teologico Interconfessionale” („Nauczanie Apostoła Pawła o charyzmatkach w niektórych dokumentach Międzykościelnego Dialogu Teologicznego”). Stanowi on kontynuację dwóch prezentowanych już poprzednio na łamach „Scriptura Sacra” (2015 i 2019) badań włoskiego egzegety nad nauczaniem Apostoła Narodów o charyzmatkach. W obecnej części, trzeciej i ostatniej, autor podjął się teologicznej syntezy zagadnienia o wyraźnej perspektywie ekumenicznej, aktualizującej problematykę nowotestamentalną w relacjach pomiędzy Kościołami i wspólnotami kościelnymi.

Na szczególną uwagę zasługuje artykuł biograficzny ks. prof. Jana Kochela o włoskim egzegecie Silvano Faustim SJ, zatytułowany „Pasja biblijnych poszukiwań”. Autor bardzo umiejętnie potrafił ukazać sylwetkę zapalonego biblisty, a zarazem spowiednika i kierownika duchowego kard. Carlo Martiniego SJ. Można żywić nadzieję, że postać o. Faustiego, znanego już w Polsce z wielu obszernych publikacji, zwłaszcza w grupach praktykujących *lectio divina*, stanie jeszcze bliższa przez publikowaną biografię o nim.

Całość obecnego numeru dopełniają dwie recenzje ks. prof. Jana Kochela. Pierwsza z nich dotyczy kolejnego tomu serii *Mystagogia Benedicti*, tym razem poświęconemu

tekstom papieża seniora Benedykta XVI, które wygłosił w okresie Bożego Narodzenia w czasie swego pontyfikatu. Tym razem teologiczne wprowadzenie do zbioru papieskich przemówień napisał ks. prof. Jerzy Szymik, co czyni omawianą publikację szczególnie wartościową. Druga recenzja omawia polskie wydanie najnowszego dokumentu Papieskiej Komisji Biblijnej, „*Czym jest człowiek (Ps 8). Zarys antropologii biblijnej*” (30.09.2019). Należy zauważyć, że publikowany dokument, w porównaniu do dotychczas wydanych, po raz pierwszy jest tak obszerny (303 stron) oraz stanowi kompleksowe i dynamiczne wprowadzenie do biblijnej antropologii. Można mieć nadzieję, że zamieszczona na naszych łamach jego recenzja będzie dla czytelników owocną zachętą do uważnej lektury samego dokumentu Papieskiej Komisji Biblijnej.

